

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 303

Poslovni broj 68 P-4858/2018-16

Zapisnik
od 16. rujna 2020. godine

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu
Prisutni od suda:

ROMANA HUKELJ
sudac

Tužitelj: Velimir Dominko

Željka Prišlin
zapisničar

Tuženi: Ana Tisaj

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 11,45 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: osobno uz pun. Dražena Leticu, odvjetnika

Za tuženog: osobno uz pun. Maria Mikulića, odvjetnika

Tužitelj u cijelosti ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

Tuženi ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda.

Sud donosi

rješenje

Provesti će s dokaz saslušanjem stranaka.

Tužitelj VELIMIR DOMINKO, sin Stjepana, rođen 1970. u Zagrebu, po zanimanju menadžer, iskazuje:

koliko se sjećam u spornom smo stanu živjeli negdje do 2006. godine, a nakon toga smo se preselili u Veliku Mlaku, a stan dali u najam trećim osobama. Za vrijeme života u Velikoj Mlaci došli je do problema, trzavica i u konačnici i do razvoda pa se u jednom trenutku tužena vratila u stan, a ja sam ostao u Velikoj Mlaci. U to početno vrijeme dolazio sam ispred stana, ponekad sam znao i ući, ali ne više sa svojim ključem. Naime, u prizemlju kuće nalazi se poslovni prostor u kojem je radila tvrtka koja se bavila zaštićenim ulazima, kamerama i sl. i oni su i u taj stan na prvom katu ugradili karticu za ulaz. Ja tu karticu nisam nikada dobio, iako sam ju od te firme tražio, ali je u jednom trenutku takav način ulaska u stan prestao jer se i ta firma odselila s adrese tj. poslovnog prostora u prizemlju. Tada sam probao ući sa ključem kojeg sam imao od ranije, ali sam ustanovio da s njim više ne mogu otvoriti vrata. Djeca su mi tada rekla da je mama izgubila ključeve i da je promijenila bravu, to joj se dešavalo još nekoliko puta. Nju nisam nikada tražio da mi da ključeve od novopostavljenih brava, jer ona ne želi razgovarati sa mnom, ali sam tražio od bravara koji mi ključeve nije želio dati.

Kada bi dijete tijekom određenih posjeta i druženja dolazilo k meni imalo bi oko vrata ključ, ali svaki put kada bi te posjete završile tuženica bi promijenila bravu. To se dakle dešavalo po prilici svakih šest mjeseci, odnosno to su mi govorila djeca, jer svaki puta kada ja pokušam otključati vrata moj ključ nije odgovarajući. Ja u biti i ne želim ući u taj stan jer se s tuženicom stalno svađam, jednom je bacila na cestu stvari djeteta, ali bih htio imati posjed stana.

Ne mogu odgovoriti na pitanje suda je li stan određeno vrijeme bio prazan, ja svaki puta kada tamo prolazim vidim otvorene prozore. Prema pričanju djece poznato mi je da je tuženica jedno vrijeme živjela u Zaprešiću, a sada se navodno vratila u sporni stan. Imala i jedan napad, vjerojatno bijesa pa je po stanu porazbijala zidove i opremu što sam prijavio policiji.

Danas tj. sada nemam ključeve od stana niti mi ih je tuženica dala nakon podnošenja ove tužbe.

Kako sam iskazao da u stan ne želim ući tako iskazujem da nisam niti želio ući, ali bih htio imati posjed stana. Ne sjećam se točno, ali rekao bih da sam možda 2013. godine prvi puta saznao da je tuženica promijenila bravu na stanu, rekao bih da je to bilo u jesen početkom školske godine.

Drugo nemam što za iskazati. Prisutni ne postavljaju pitanja.

Tuženica ANA TISAJ, kći Zdenka, rođena 1980. u Zagrebu, po zanimanju frizerka, iskazuje:

mi smo svi zajedno u stanu živjeli do 2009. godine kada smo se preselili u Veliku Mlaku, a tijekom 2010. godine ja sam se s djecom vratila u stan. Točno je da je u to vrijeme ulazak u stan bio omogućen karticom, a sa karticom se prestalo ulaziti jer je sin cijelu tu mehaniku iščupao, radi čega sam ja morala postaviti novu bravu. Ključeve nove brave nisam tužitelju dala jer me on nikada nije niti tražio ključ i da uopće želi ključ saznala sam tek kada mi je na vrata došla policija iz Nehajske i rekla da me tužitelj tuži radi ključa. Ne mogu se sjetiti kada je došla policija. Ni nakon toga tužitelju nisam dala ključ. Unazad zadnje dvije i pol godine živjela sam u Zaprešiću i ovaj sporan stan je bio prazan. Na poseban upit pun. tužitelja ističem da kopiju ključa nisam spremna dati tužitelju, a da je točno da sam mijenjala bravu i to jedno dva puta, jer sam svaki od tih puta izgubila ključeve. Na moju inicijativu u stan se ulazilo putem kartice, a niti jedan od izmijenjenih ključeva novopostavljenih brava nisam dostavila tužitelju, jer me nikada nije tražio.

Na poseban upit pun. tuženik ističem da smo se mi zajedno odselili u Veliku Mlaku i da je tužitelj dobrovoljno prestao koristiti ovdje sporni stan. Do ove tužbe tužitelj nikada nije niti tražio ključ, niti iskazivao želju da bi u stanu htio biti ili imati posjed i tome slično ili ga npr. iznajmiti.

Drugo nemam što za iskazati. prisutni ne postavljaju pitanja.

Tužitelj ostaje kod prijedloga za provođenjem građevinskog vještačenja, a na okolnosti kolika se najamnina mogla ostvariti za predmetni stan.

Tuženica ističe prigovor zastare.

Sud donosi

rješenje

U nastavku postupka provesti će se uviđaj na licu mjesta uz građevinsko vještačenje, a kako nema sporazuma stranaka, to se vještakom imenuje dipl. ing. Zdravko Štimac.